

Mál nr. 433/2021

M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar AÁgreiningur um orsakatengsl milli líkamstjóns og áreksturs 9. október 2019.**Gögn.**

Málskot, dags. 23.11.2021, ásamt fylgiskjölum 1-9.

Bréf V, dags. 02.12.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 9. október 2019 hafi orðið árekstur milli A og B, sem M ók, á hringtogi við Hringbraut, Reykjavík. Ekki er um það deilt að sök á umræddum árekstri hvíli á A. M hafi leitað samdægurs til læknis vegna verkja í hálsi/baki og hægri öxl. Þá hafi hún kvartað undan þrýstingi í höfði og erfiðleikum við einbeitingu. Hafi það verið metið sem svo að M hefði hlotið heilahristing við áreksturinn. Hafi M þá leitað á heilsugæslu hinn 23. október 2019 og þá tekið fram að eftir áreksturinn hafi hún orðið vör við rugling og að hún ætti í erfiðleikum við að „finna orð“. Í þverfaglegu mati á Reykjalundi í desember 2020 til janúar 2021 hafi niðurstaðan verið sú að M væri almennt þjökuð af verkjum, auk þess sem minnkun lestrarhraða og sjónræns minnis hjá henni gætu verið eftirheilahristingseinkenni. V hafi hafnað bótaskyldu með tölvupósti dags. 18. ágúst 2021 með vísan til þess að hraðaútreikningur benti ekki til þess að varanlegar afleiðingar hefðu getað hlotist af árekstrinum. M fellir sig ekki við þá afstöðu enda staðfesti læknisfræðileg gögn að hún hafi hlotið líkamstjón í umræddu slysi og að orsakatengsl milli þess og einkenna hennar séu skýr.

Í bréfi V, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, kemur fram sú afstaða að orsakatengsl milli árekstursins og þeirra einkenna sem M reki til hans séu ósönnuð. M hafi, við komu til læknis hinn 23. október 2019, lýst afar miklum og óvenjulegum einkennum eftir minniháttar umferðaróhapp, en hraða- og höggútreikningur sýni fram á að aksturshraði B við áreksturinn hafi verið tíu kílómetrar á klukkustund og aksturshraði A 15 kílómetrar á klukkustund. Við komu til læknis hinn 9. janúar 2020 hafi M fyrst tekið fram að hún telji sig hafa rotast við höggið. Hvergi komi þó fram í öðrum gögnum að hún hafi rekið höfuð sitt í eitthvað við áreksturinn og hvorki hafi verið leitað eftir aðstoð lögreglu né sjúkraliðs á vettvangi. Þá virðist læknar ekki hafa talið þörf frekari rannsókna þrátt fyrir lýsingar M á alvarlegum einkennum. Þá liggja fyrir að við skoðun á árinu 2017 hafi M verið greind með aukna triggerpunkta í hálsi og herðum, M hafi því verið með einkenni frá stoðkerfi fyrir umrætt slys. Þegar litið sé til alls þessa verði ekki sé að M hafi sýnt fram á að hún hafi orðið fyrir varanlegum einkennum vegna umrædds tjónsatviks.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort líkamleg einkenni M megi rekja til árekstursins hinn 9. október 2019. Hvað varðar hraða- og höggútreikning verður ekki litið framhjá því að hans er einhliða aflað af V, en ekki liggur fyrir t.d. mat dómkvaddis matsmanns á þyngdarkrafti. Þó fyrirliggjandi skýrsla lýsi litlum þyngdarkrafti árekstursins verða ekki dregnar víðtækar almennar ályktanir af sönnunargagni sem er einhliða aflað án þess að litið sé til annarra gagna. Verður þá ráðið af fyrirliggjandi gögnum að eitthvert tjón hafi orðið á A og B við áreksturinn og er því ekki útilokað að líkamstjón hafi mögulega getað hlotist af. Eftir sem áður er þó frekari gagna þörf til að sýna fram á orsakasamband milli árekstursins og þeirra einkenna sem M rekur til hans en sönnunarbyrði þess hvílir á henni. Í tjónstilkynningu sinni til V, dags. 25. nóvember 2019, lýsir M einkennum slyssins sem heilahristingi, og mikilli tognun á hálsi, öxlum og niður eftir baki. Í fyrirliggjandi læknisvottorði, dags. 5. október 2021, kemur fram að M hafi farið á Læknavaktina á slysdegi og sagt að einkenni hefðu ágerst eftir því sem leið á daginn og hún fyndi fyrir verkjum í hálsi/baki og hægri öxl. Þá væri hún með þrýsting í höfði og ætti erfitt með að einbeita sér. Þá kemur fram að M sé með MS og colitis ulcerosa. Ekki verður séð að óvinnufærnivottorð eða skólavottorð hafi verið gefið út á þessum tíma né að frekari rannsóknir hafi verið gerðar. Þá liggur ekki fyrir að nein skýr greining á áverkum M hafi verið gerð í tengslum við komu hennar á Læknavaktina. Þá er í framangreindu vottorði fjallað um komu M á heilsugæslu hinn 23. október 2019. Þá óskaði hún eftir beiðni fyrir sjúkraþjálfun og sagðist hafa fundið rugli og talörðugleikum í kjölfar árekstursins. Kemur einnig fram að læknar á Læknavaktinni hafi talið M hafa hlotið heilahristing og að sjúkraþjálfari sem hún leiti reglulega til vegna liðþófavanda hafi talið hana tognaða. Engin skýrsla sjúkraþjálfara eða frekari upplýsingar um greiningu heilahristings á slysdegi liggja þó fyrir nefndinni. Greining við komu til læknis 23. október 2019 er samkvæmt

samskiptaseðli „bakverkur“ og „höfuðverkur“. Í umræddu læknisvottorði er einnig fjallað um komu M á heilsugæslu hinn 9. janúar 2020 og var greining M þá hálstognun og heilahristingur og við komu hinn 10. febrúar 2020 fékk M greiningu um eftirheilahristingseinkenni. Þá segir m.a. í umræddu læknisvottorði um fyrra heilsufar M að hún hafi verið viðkvæm í baki og hálsi og hafi við skoðun á NLFÍ á árinu 2017 verið greind með aukna triggerpunkta í hálsi og herðum.

Af framangreindu skortir nokkuð á að M hafi sýnt fram á að hún hafi tognað og hlotið heilahristing við umræddan árekstur. Ekki liggja fyrir gögn um sérstakar rannsóknir á einkennum A og virðast lýsingar í læknisvottorði fyrst og fremst hafðar eftir henni sjálfri, og er t.a.m. óljóst hvort M hafi verið með eða lýst einkennum heilahristings við komu til læknis í slysdegi. Þá eru upplýsingar um fyrra heilsufar, sér í lagi m.t.t. stoðkerfisvanda, af skornum skammti. Með hliðsjón af því telst M ekki hafa sýnt fram á orsakatengsl milli árekstursins og þeirra einkenna sem hún rekur til hans og er því, á grundvelli þeirra gagna og upplýsinga sem fyrir nefndinni liggja, óhjákvæmilegt að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 21. desember 2021.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.